

vil stat, amter og kommuner tilsvarende komme til at betale højere bidrag til belønningsordningen for institutioner, som placeres i disse grupper, end for institutioner, der placeres i branchegrupper med relativ lille erhvervs sygdomsrisiko.

Derudover vil eventuelle udgifter eller indtægter ved ordningen afhænge af, i hvilket omfang staten, amterne og kommunerne gennemfører arbejdsmiljøforbedringer og derved opnår andel i belønningen.

Ankenævnet for Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdoms Sikring oprettes i medfør af socialministerens samtidig fremsatte forslag til ændring af lov om forsikring mod følger af arbejdsskade med virkning fra den 1. januar 1999 med henblik på at behandle klager over afgørelser truffet af AES efter denne lov og efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade.

Ankenævnet vil bestå af en formand og 4 medlemmer samt et sekretariat. Udgifterne til at etablere ankenævnet skønnes til ca. 1 mio. kr., og udgifter til ankenævnets drift skønnes at beløbe sig til 1,5 mio. kr. årligt. Disse udgifter skal afholdes af Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdoms Sikring (AES), idet klageren dog skal betale 500 kr. pr. sag, som Ankenævnet skal behandle.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Samtlige offentlige og private arbejdsgivere med ansatte skal bidrage til dækningen af udgifter ved erhvervs sygdomme og pludselige løfteskader efter bestemmelserne i det af socialministeren samtidig fremsatte forslag til ændring af lov om forsikring mod følger af arbejdsskade og lov om forsikringsvirksomhed.

Belønningsordningen kobles til sikringsbidraget, således at samtlige arbejdsgivere bidrager med midler til belønningen. Bidraget til belønningsordningen udgør en andel af de midler, som arbejdsgiverne indbetaler til AES til dækning mod følger af erhvervs sygdomme og pludselige løfteskader m.v.

Belønningen ydes i form af en rabat på arbejdsgiverens samlede bidrag til AES. Med en startvolumen i belønningsordningen på 100 mio. kr. udgør den samlede omfordeling 100 mio. kr.

For den enkelte virksomhed er spørgsmålet om, hvorvidt belønningsordningen indebærer en merudgift afhængig af risikoniveauet inden for den branche, hvor virksomheden placeres, samt af om virksomheden opnår belønning. Virksomheder inden for brancher med relativ høj erhvervs sygdomsrisiko bidrager mere til belønningsordningen end virksomheder inden for brancher med relativ lav erhvervs sygdomsrisiko.

Et relativt højt bidrag til belønningsordningen

modsvares af en mulighed for at opnå en tilsvarende relativ større belønning i form af rabat.

Bortset fra omkostningerne til administration af belønningsordningen vil ordningen ikke samlet føre til en forøgelse af de private arbejdsgiveres omkostninger til dækning af arbejdsskader.

På lang sigt vil belønningsordningen medvirke til, at omfanget af arbejdsskader reduceres. Dermed reduceres virksomhedernes udgifter til både sikringsordning og arbejdsskadeforsikringer, hvilket modvirker de umiddelbare omkostninger ved en forebyggende arbejdsmiljøindsats.

For at sikre, at den størst mulige andel af virksomhedernes bidrag til belønningsordningen vender tilbage til virksomhederne i form af rabat, tilstræbes det, at administrationen af belønningsordningen bliver så enkel og billig som mulig.

Virksomhedernes bidrag til belønningsordningen indebærer ikke administrativt merarbejde for virksomhederne, idet der er tale om en omfordelingsordning uden opkrævning af særskilt bidrag.

Ansøgningen om belønning udformes så enkel som mulig i form af en selvangivelse.

Tildeling af belønning sker som rabat på bidraget til AES og indebærer derfor heller ikke administrativt merarbejde for erhvervslivet.

Afhængig af udformningen af kriterierne for de belønningsværdige aktiviteter kan gennemførelse af aktiviteterne indebære administrativt merarbejde.

Der henvises i øvrigt til socialministerens samtidig fremsatte forslag til ændring af lov om forsikring mod følger af arbejdsskade og lov om forsikringsvirksomhed.

Forholdet til EU-retten

3. skadesforsikringsdirektiv (92/49/EØF)

Socialministerens forslag til lov om ændring af lov om forsikring mod følger af arbejdsskade og lov om forsikringsvirksomhed samt nærværende forslag til ændring af arbejdsmiljøloven er bl.a. foranlediget af EU-regler om liberalisering af forsikringsvirksomhed.

Rådet for De Europæiske Fællesskaber har med 3. skadesforsikringsdirektiv (92/49/EØF) besluttet, at arbejdsskadeforsikringen skal være et »rent« forsikrings system. Danmark er omfattet af en særordning, der betyder, at direktivet på dette område først træder i kraft den 1. januar 1999.

Hidtil har erhvervs sygdoms området imidlertid ikke været drevet som sædvanlig forsikringsvirksomhed på grund af den intense offentlige regulering af området. Med overførslen af erhvervs sygdoms området fra forsikringsregi til Arbejdsmarkedets Er-